

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/174/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712201478
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8712201478.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej vo veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s. so sídlom Košická č. 56, Bratislava, zastúpeného HMG & Partners, s.r.o. so sídlom Štefanovičova č. 12, Bratislava, proti žalovaným: 1/ D. D., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom S. č. XXX/XX, D., toho času na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom Mgr. U. G., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu H., 2/ J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. pri H. H. č. XX, zastúpenej JUDr. Jánom Miadokom, advokátom v Banskej Bystrici, Námestie SNP č. 2, o zaplatenie 13.413,04 Eur s prísl., o odvolaní žalovanej v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 17C 91/2013-184 z 09.05.2014 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené a vo výroku o trovách konania.

Žalobcovi sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 334,28 Eur a žalovaná v 2. rade je povinná ju zaplatiť HMG a PARTNERS, s.r.o., a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie o sumu 2.424,94 Eur s prísl. zastavil. Zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobcovi 10.988,10 Eur s prísl. a nahradiť trovy konania vo výške 514,88 Eur, ako aj trovy právneho zastúpenia vo výške 2.041,41 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Vychádzal zo zistenia, že žaloba po čiastočnom späťvzati je dôvodná okrem uplatneného úroku vo výške 8,60 % nad rámec sumy 10.988,10 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia. Nebolo sporné, že žalovaný v 1. rade s právnym predchodcom žalobcu uzavrel zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému v 1. rade úver vo výške 9.958,18 Eur. Žalovaný v 1. rade porušil zmluvné povinnosti, keď úver nesplácal riadne a včas, a preto súd zaviazal žalovaného v 1. rade na zaplatenie zostatku úverovej istiny spolu s dohodnutým úrokom a poplatkami vyplývajúcimi zo sadzovníka poplatkov vo výške 10.988,10 Eur. V zmysle § 511 Občianskeho zákonníka, na solidárne plnenie súd zaviazal v predmetnej výške aj žalovanú v 2. rade aplikujúc ustanovenie § 303, § 306 Obchodného zákonníka titulom ručenia. Pokiaľ žalovaná v 2. rade sa bránila pasivitou žalobcu a právneho predchodcu žalobcu pri uplatnení nároku voči žalovanému v 1. rade, je potrebné konštatovať, že obrana v tomto smere neobstojí. Podstatným je, že žalobca splnil doručenie žaloby opatrovníkovi žalovaného v 1. rade podmienku písomnej výzvy dlžníkovi - žalovanému v 1. rade, keď doručenie predchádzajúcich výziev žalobcom adresovaných žalovanému v 1. rade nebolo preukázané. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 40bo

248/1998, podľa ktorého doručením žaloby, ktorou sa veriteľ domáha splnenia záväzku od dlžníka aj ručiteľa dlžníkovi, je splnená podmienka písomnej výzvy v zmysle § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Pokiaľ ide o námietku premlčania zo strany žalovanej v 2. rade, je potrebné konštatovať, že v rozsahu premlčaného nároku žalobca zobral žalobu čiastočne späť a žalovaná v 2. rade nad rámec tejto sumy premlčanie nenamietala. Preto bolo potrebné žalobe v danom rozsahu vyhovieť.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná v 2. rade. Poukázala na to, že súd nesprávne posúdil spoluzodpovednosť žalovanej v 2. rade ako ručiteľa za poskytnutie úveru dlžníkovi. Je zrejmé, že pôvodný veriteľ súdu nepreukázal, že by odo dňa poskytnutia úveru, t.j. od 23.05.2005 do postúpenia uvedenej pohľadávky žalobcovi dňa 21.12.2010 vôbec sa pokúsil o splácanie jednotlivých splátok a splatenie poskytnutého úveru. Žalobca nepreukázal, že dlžníkovi bola doručená žaloba, ako to tvrdil pred súdom. Zo skutočností, že dlžníkovi, teda žalovanému v 1. rade súd ustanovil opatrovníka vyplýva, že žalobca dlžníkovi žalobu nedoručil. V zmysle § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka, je však veriteľ oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od doručiteľa len v prípade, ak dlžník nesplnil svoj splatný záväzok v primeranej lehote po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Preto neboli splnené podmienky na zaviazanie žalovanej v 2. rade ako ručiteľa na zaplatenie predmetného dlhu. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej v 2. rade poukázal na to, že dlžník, ako aj ručiteľ, boli vyzvaní výzvou zo 17.02.2011, pričom predmetná výzva spolu s dokladom o doručovaní bola súdu doručená so žalobou 18.01.2012. Dlžníkovi, ako aj ručiteľovi bola doručená aj predmetná žaloba, teda hmotnoprávny úkon, na základe ktorého malo dôjsť k plneniu zo strany ručiteľa. K dnešnému dňu však k úhrade dlhu nedošlo. Takýto postup je v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Obdo 30/2006. Doručením žaloby, ktorou sa veriteľ domáha splnenia záväzku od dlžníka aj ručiteľa dlžníkovi, je splnená podmienka písomnej výzvy v zmysle § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 248/1998).

Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Obo 583/2004 z 25.01.2005 vyplýva, že hmotnoprávny úkon, a to písomná výzva dlžníkovi na splnenie splatného záväzku, ktorá je predpokladom pre vymáhanie záväzku od doručiteľa, môže byť obsiahnutá aj v žalobe, ktorou sa veriteľ domáha od dlžníka a taktiež od ručiteľa zaplatenia dlžnej čiastky. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalovanej v 2. rade nie je dôvodné.

So zreteľom na obsah odvolania žalovanej v 2. rade v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto ostatné výroky napadnutého rozsudku týkajúce sa čiastočného zastavenia konania a čiastočného zamietnutia žaloby, ktoré odvolaním žalovanej v 2. rade napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 206 ods. 2 veta prvá O.s.p.).

Pokiaľ ide o preskúmanú časť rozsudku, je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí a dlžník voči nemu nespľnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka, veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nespľnil svoj splatný záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nespľní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

V predmetnej veci bolo nepochybné preukázané, že žalobca vyzýval žalovaného v 1. rade na zaplatenie predmetnej sumy výzvou, ktorá bola podaná 28.02.2011 a ktorá bola datovaná 17.02.2011.

V spise nie je preukázané, že by táto výzva nebola doručená žalovanému v 1. rade, ale aj pri prípadnej takejto situácii je dostačujúcim procesným úkonom oprávňujúcim žalobcu na vymáhanie predmetnej sumy aj vo vzťahu k žalovanej v 2. rade ako ručiteľke predmetnej úverovej zmluvy, samotné doručenie žaloby počas konania na súde a to aj opatrovníkovi žalovaného, ktorý mu bol ustanovený riadnym procesným postupom ako osobe na neznámom mieste, a to v zmysle § 28 O.s.p.

V tomto smere nie je možné spochybňovať takýto procesný úkon súdu, nakoľko so zreteľom na neznámy pobyt žalovaného v 1. rade iný procesný postup nie je možný. Preto je nutné sa uspokojiť s tým, že žaloba bola doručená opatrovníkovi žalovaného v 1. rade.

Napokon je potrebné konštatovať, že v zmysle § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka, výzva na plnenie vo vzťahu k dlžníkovi nemusí byť predpokladom oprávnenia veriteľa vymáhať predmetnú pohľadávku od ručiteľa predmetného dlhu za situácie, že existuje na strane veriteľa nemožnosť takúto výzvu uskutočniť vo vzťahu k dlžníkovi.

Okolnosť, že žalovaný v 1. rade ako dlžník sa dlhodobo vyhýbal plneniu si svojich povinností dlžníka v predmetnej veci a zdržiaval sa na neznámom mieste, je potrebné kvalifikovať ako nemožnosť uskutočnenia výzvy v zmysle § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka na strane veriteľa.

Z oboch vyššie uvedených dôvodov však nepochybné vyplýva, že boli splnené podmienky preto, aby žalobca mohol realizovať úspešne svoje právo aj voči žalovanej v 2. rade ako ručiteľke predmetného úverového vzťahu.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa pokiaľ žalobe v napadnutej časti vyhovel a so zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok v tejto časti, vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobca ako účastník, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanej v 2. rade, ktorá v odvolacom konaní úspech nemala. Trovy konania na strane žalobcu v odvolacom konaní pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to z odmeny právneho zástupcu žalobcu za jeden právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu zo 14.07.2014), za ktorý patrí odmena v zmysle § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. (Advokátskej tarify) odmena vo výške 270,53 Eur k čomu je potrebné pripočítať tzv. režijný paušál vo výške 8,04 Eur (§ 16 ods. 3 Advokátskej tarify), ako aj 20 % DPH, nakoľko žalobca je platiteľom tejto dane, čo spolu predstavuje sumu 334,28 Eur, ktorá je zároveň trovami na strane žalobcu v štádiu odvolacieho konania.

V súlade s ustanovením § 149 ods. 1 O.s.p. uložil odvolací súd žalovanej v 2. rade ako neúspešnej účastníčke, aby túto náhradu trov odvolacieho konania zaplatila priamo právnenému zástupcovi žalobcu.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.